

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

CRÒNICA

Ramon Estéban

Ernest Lluch, el referent oportú

Ernest Lluch ha estat sempre motiu d'inspiració pels socialistes catalans, però ara, amb el partit navegant dificultosament en la tempesta desfermada pel procés sobiranista, el seu referent resulta més oportú que mai per a la direcció del partit, sent com era Lluch partidari del diàleg, del consens i de buscar unitats. Cada any en aquestes dates, en complir-se anys de l'assassinat del polític i economista mans d'ETA el 2000, el socialisme català es reünia a Maià de Montcal (el poble de la Garrotxa on està enterrat) per recordar-lo i, de passada, fer un exercici de reafirmació col·lectiva. He dit "es reünia", en passat, perquè ahir, en el catorzè aniversari d'aquella tràgica desaparició, els polítics en actiu socialistes reunits a Maià eren els de la família oficial, els que defensen les sigles PSC: el primer secretari, Miquel Iceta, i el seu predecessor, Pere Navarro; Juli Fernández (primer secretari a la demarcació de Girona), Sílvia Paneque (alcaldable a Girona), el dirigent garrotxí Albert Bramon, el portaveu de l'Ajuntament

Iceta, a punt de dipositar un ram de flors a la tomba de Lluch. A l'esquerra, Eulàlia, filla de Lluch ■ LLUÍS SERRAT

d'Olot, Josep Guix... No vam veure-hi gent que n'era assídua com Marina Geli o Pia Bosch, socialistes que han abandonat el barco del PSC per aventurar-se en altres projectes. I això que molt probablement el sentiment que desperta Lluch deu ser de les poques coses que encara uneixen les diferents faccions del socialis-

me català. No va faltar-hi la nombrosa representació d'amics, familiars i expolítics socialistes que ja no estan en actiu: Joaquim Nadal o l'exalcalde d'Olot Lluís Sacrest. El discurs més esperat era el d'Iceta, és clar, que s'estrenava en aquesta concentració en qualitat de primer secretari. No obstant això, el missatge més diàfan

el va llençar Josep Guix, presentador de l'acte. Conscient que no hi ha res millor que una comparació per fer entendre una idea, Guix va recórrer a la manera com s'organitzen les aus migratòries per guanyar velocitat: mentre estan agrupades, tot va com una seda, però la que trenca la formació nota la força de l'aire i ha de

tornar al grup. I si alguna té un problema, algunes companyes de viatge l'esperen i l'ajuden en el retorn. "Aquests són moments especialment difícils i, per tant, penso que nosaltres, com a formació política, cal que actuem més junts que mai", va concloure l'últim cap de llista del PSC a Olot. El primer secretari de la demarcació, Juli Fernández, va insistir en la metàfora i hi va incorporar el "diàleg, anar junts i pactar" de l'ideari de Lluch per mirar de reconduir la situació, tant a nivell de relacions Catalunya-Estat espanyol com en el si de la família socialista.

Miquel Iceta també va posar de model per a sortir de l'escenari actual el diàleg que sempre reclamava l'exministre i, de manera subtil, va alinear aquest amb al posicionament oficial de l'actual PSC: va descartar que es pogués saber què pensaria del que està passant ara, però va deixar anar l'interès de Lluch per l'etimologia del mot "federal" i que havia descobert que el 1706 ja s'havia usat per definir el lligam entre Catalunya i la monarquia hispana.

Novetat editorial

La mirada crítica dels estranys

LLIBRE • Onze periodistes 'freelance' de set països opinen sobre l'actualitat de Catalunya **CRITERIS** • Les seves visions estan influenciades per la realitat dels seus llocs d'origen **PEDAGOGIA** • Han de fer entendre el procés abans de publicar

Xavier Pete
BARCELONA

Alguns d'ells van arribar a l'Estat buscant nous horitzons professionals. D'altres ho van fer per qüestions merament personals. "Són curiosos, polivalents i treballen des de Catalunya, a diferència de la majoria dels periodistes que expliquen l'actualitat catalana arreu del món, que ho fa des de Madrid", hi afegeix l'escriptor i periodista Sebastià Bennasar, autor d'*Els estranys* (Els Llibres de Bearn, 2014), escrit a quatre mans amb el tam-

bé periodista i fotògraf Carles Domènec. "Viure a Madrid és molt diferent de viure a Barcelona; des d'aquí es veu la realitat que vivim amb altres ulls", replica Domènec. "Els corresponents que hem entrevistat informen des d'una posició que no és la majoritària a Espanya –continua–. Per tant, han d'explicar el procés d'autodeterminació de Catalunya als seus caps de secció o directors amb certs matisos abans de publicar les notícies als seus mitjans."

A l'obra, les converses, ràpides com enquestes de carrer, flueixen vertiginosament, entre explicacions biogràfiques i epi-

Sebastià Bennasar i Carles Domènec, autors del llibre 'Els estranys', posen amb un expositor de premsa estrangera a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

sodis professionals, i permeten al lector conèixer la situació política de Catalunya des de perspectives històriques i geogràfiques força diferents ("sense que s'hagi de mirar el seu melic"): "Hi ha qui s'expressa des d'una òptica economicista, com la Julia Macher, de l'emissora Alemanya Kultur, o d'una d'europeista, com les dues periodistes italianes que es van afartar del model informatiu *berlusconista* i es van plantar a casa nostra", justifiquen. Tots ells ofereixen visions personals sobre el cas català que a vegades no sabem (o volem) veure. I només són *estranys*. ■